

Nálepka:

„Je to nemotora.“

„Je nezodpovědná.“

„To je tak šikovná holčička.“

„On je moc chytré dítě.“

„Je to nevěřící Tomáš.“

„Je to sympatický žák.“

„Neposloucháš mě.“

„Chováš se jako hlupák.“

Popis chování:

Šel, zakopl o lavici a strčil spolužačku.

Z pěti úkolů nepřinesla ani jeden.

Při vybarvování omalováněk nepřetáhla.

Prvňáček vypočítal úlohu pro druháky.

Rád se poučí ze své zkušenosti.

Žák se směje a komunikuje s ostatními.

Řekla jsem, že si máte otevřít sešit, a ty se díváš do učebnice.

Viděla jsem, jak jsi schoval mobil do tašky, a teď mi říkáš, že žádný nemáš.

„Jsi příliš cílevědomá.“

Vrhla ses na úkol, k němuž potřebuješ doplnit další znalosti.

„Je to mimoň.“

Během písemné práce se dívá z okna.

„Nebud' drzý.“

Při komunikaci se mnou používáš vulgární výrazy.

„Je hyperaktivní.“

Často se zvedá z lavice a vyhledává pohyb.

„Je to smolař.“

Rozbil své třetí pero v pořadí.

„Takhle se hodná holčička nechová.“

Ptala jsem se tě, zda mi pomůžeš, a ty jsi mi zatím neodpověděla.

„To je sobecké chování.“
nezbylo

Snědl jsi všechny kousky ovoce, na ostatní nezbylo
nic.

„Je takový lenoch.“

Když ostatní hrají vybíjenou, sedí na lavičce.

„Jsi neustále drzý.“

Vždy, když tě vyzvu ke slovu, používáš sprostá slova.

„Ty mě nevnímáš.“

Vyzvala jsem vás, abyste si otevřeli pracovní sešit, a ty si maluješ obrázky na papír.

„Jsi moc hlasitý.“

Neslyším, co mi ostatní říkají.

„Vaše dítě je moc zlobivé.“

Vaše dítě několikrát během hodiny pokřikuje na své kamarády a nevěnuje se výuce.